

I disse områder kan beskyttelseshensynene ikke varetages på anden måde, ligesom bestemmelsen skal sikre kommunalbestyrelsen en fortsat mulighed for at regulere byggeri uden at udarbejde en lokalplan.

Med begrebet bebyggelse er der ikke tilstræbt nogen ændring i forhold til den gældende bestemmelse. Formuleringen er valgt for at harmonisere med byggelovgivningen og for at præcisere, at andre faste konstruktioner og anlæg end egentlige bygninger er omfattet, herunder f.eks. også master, uanset at sådanne anlæg – i modsætning til, hvad der er tilfældet i den gældende bestemmelse – ikke er nævnt udtrykkeligt i stk. 2.

Den tidligere bestemmelse om, at der ikke må henlægges affald, er udgået. Der er ikke behov for en særlig regel herom, idet det reguleres efter miljølovgivningen. Hertil kommer, at anbringelse af affald i større mængder anses som en terrænregulering.

Stk. 3. Bestemmelsen ajourfører og samler de undtagelsesbestemmelser, der er nævnt i § 47a, stk. 1 og 3.

Nr. 1. Bestemmelsen sikrer overensstemmelse mellem reguleringerne i vandløbs- og naturbeskyttelseslovgivningen.

Nr. 2, 3 og 4. Der henvises til bemærkningerne til § 15, stk. 2, nr. 2, 4 og 5.

Nr. 5 svarer til den gældende lovs § 47a, stk. 3, jf. § 47, stk. 2, nr. 3.

Nr. 6 er en opsamlingsbestemmelse. Den omfatter bl.a. den gældende § 47a, stk. 2, nr. 4 og sikrer således, at der kan bebygges i områder, hvor der før 1. september 1972 var påbegyndt en væsentlig lovlig bebyggelse.

Til § 17

Stk. 1. Skovbyggelinien er på tilsvarende måde som sø- og åbeskyttelseslinien opretholdt som en selvstændig bestemmelse for så vidt angår byzone og sommerhusområder. Der henvises til bemærkningerne til § 16, stk. 2. Bestemmelsen er ændret i forhold til den gældende lovs § 47, stk. 1, til kun at omfatte eksisterende skove. Skove, der etableres efter lovens ikrafttræden, trækker således ikke automatisk byggelinien, men de samme hensyn kan varetages gennem lokalplanlægningen. Det bør i denne forbindelse sikres, at bebyggelse m.v. ikke placeres nærmere skoven end 30 m af hensyn til sikkerhed, lysforhold m.v.

Ændringerne iøvrigt er redaktionelle og tilsigter ikke nogen realitetsændring. Bestemmelsen omfatter derfor fortsat private skovstykker på under 20 ha, hvis disse skovstykker, tilhørende forskellige skove,

fremtræder som ét sammenhængende skovstykke på 20 ha eller derover.

Stk. 2. Bestemmelsen samler de undtagelsesbestemmelser, der findes i naturfredningslovens § 47, stk. 2.

Nr. 1, 2 og 3. Der henvises til bemærkningerne til § 16, stk. 2, nr. 3–5.

Nr. 4 er en opsamlingsbestemmelse. Den omfatter bl.a. den gældende lovs § 47, stk. 2, nr. 4, og sikrer således, at der kan bygges i områder, hvor der før 1. januar 1968 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse.

Til § 18

Reglerne i *stk. 1 og 2* svarer til de gældende regler i naturfredningslovens § 53 om fortidsmindebeskyttelseslinien, idet der dog er foretaget visse redaktionelle ændringer. Der er herudover foreslået den ændring, at fornyelse i eksisterende skove og plantager nu er tilladt indtil 2 m fra fortidsminderne, hvor de gældende regler kun tillader genplantning indtil 5 m fra fortidsminderne.

Efter § 65, stk. 3, kan der fastsættes regler om, at amtsrådet i visse sager skal høre miljøministeren forud for afgørelser om fortidsmindebeskyttelseslinien, jf. bemærkningerne i afsnit 1 til §§ 15–19, svarende til den gældende lov, hvorefter fredningsnævnet skal høre Skov- og Naturstyrelsen for at sikre varetagelsen af de kulturhistoriske bevaringsinteresser.

Reglen i *stk. 3* fastsætter, at fortidsmindetyper, som ikke kan antages at have væsentlig indvirkning på landskabet, ikke skal have en 100 m beskyttelseszone. Dette stemmer med de hidtil gældende regler, hvorefter kors, milepæle og lignende ikke har 100 m zone.

Til § 19

Ved lov nr. 208 af 25. maj 1983 om ændring af lov om naturfredning indsattes en bestemmelse i naturfredningslovens § 47 b om beskyttelse af kirkeomgivelserne, som indtil da kun kunne beskyttes ved gennemførelse af egentlige fredninger. Bestemmelsen indførtes på baggrund af det stigende antal skæmmende byggerier (siloeer m.v.) i nærheden af kirkerne.

Lovforslagets § 19 indebærer en mindre ændring i forhold til § 47 b. § 19 angår nemlig kun regulering af byggeri i landzone inden for en afstand på 300 m fra kirker, mens § 47 b angår kirker i det åbne land. Den foreslåede indskrænkning, der har til formål at parallelisere kirkebyggelinien med de øvrige beskyttelseslinier, skønnes imidlertid ikke reelt at indebære en afsvækkelse af hensynet til kirkeomgivelserne.